

<sup>1</sup>وَكَاثِبَ الْأَرْضِ كُلُّهَا لِسَانًا وَاجِدًا وَلَعَنَةً وَاجِدَةً.<sup>2</sup> وَخَدَتْ فِي أَرْيَاحِهِمْ شَرْقًا أَنَّهُمْ وَجَدُوا بُقْعَةً فِي أَرْضِ شِينَعَارٍ وَسَكَنُوا هُنَاكَ.<sup>3</sup> وَقَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ، هَلُمَّ تَصْنَعْ لِنَا وَنَسُوبِهِ شَيْئًا. فَكَانَ لَهُمُ اللَّبْنُ مَكَانَ الْحَجَرِ، وَكَانَ لَهُمُ الْخُمُرُ مَكَانَ الطِّينِ.<sup>4</sup> وَقَالُوا، هَلُمَّ تَبْنِ لِنَفْسِنَا مَدِينَةً وَتُورْجًا رَأْسُهُ بِالسَّمَاءِ. وَتَصْنَعُ لِنَفْسِنَا اسْمًا لِّئَلَّا تَتَبَدَّدَ عَلَى وَجْهِ كُلِّ الْأَرْضِ.<sup>5</sup> فَتَرَلَّ الرَّبُّ لِيَنْظُرَ الْمَدِينَةَ وَالْبُرْجَ اللَّذَيْنِ كَانِ بَنُو آدَمَ يَبْنُوهُمَا.<sup>6</sup> وَقَالَ الرَّبُّ، هُوَذَا شَعْبٌ وَاحِدٌ وَلِسَانٌ وَاحِدٌ لَجَمِيعِهِمْ، وَهَذَا ابْنِدَاؤُهُمْ بِالْعَمَلِ. وَالْآنَ لَا يَمْتَنِعُ عَلَيْهِمْ كُلُّ مَا يَنْوُونَ أَنْ يَعْمَلُوهُ.<sup>7</sup> هَلُمَّ تَنْزِلْ وَتُبْلِلْ هُنَاكَ لِسَانَهُمْ حَتَّى لَا يَسْمَعَ بَعْضُهُمْ لِسَانَ بَعْضٍ. قَبَدَدَهُمُ الرَّبُّ مِنْ هُنَاكَ عَلَى وَجْهِ كُلِّ الْأَرْضِ.<sup>8</sup> فَكَفُّوا عَنْ بُيَّانِ الْمَدِينَةِ، لِذَلِكَ دُعِيَ اسْمُهَا بَابِلَ لِأَنَّ الرَّبَّ هُنَاكَ بَلَّلَ لِسَانَ كُلِّ الْأَرْضِ. وَمِنْ هُنَاكَ بَدَدَهُمُ الرَّبُّ عَلَى وَجْهِ كُلِّ الْأَرْضِ.<sup>10</sup> هَذِهِ مَوَالِيدُ سَامَ، لَهَا كَانَ سَامٌ ابْنٌ مِئَةَ سَنَةٍ وَلَدَ أَرْفَكْشَادَ، بَعْدَ الطُّوفَانِ يَسْتَتِينَ.<sup>11</sup> وَعَاشَ سَامٌ بَعْدَ مَا وَلَدَ أَرْفَكْشَادَ خَمْسَ مِئَةِ سَنَةٍ، وَوَلَدَ بَيْنَ وَتَبَاتٍ.<sup>12</sup> وَعَاشَ أَرْفَكْشَادُ خَمْسًا وَثَلَاثِينَ سَنَةً، وَوَلَدَ شَالُحَ.<sup>13</sup> وَعَاشَ أَرْفَكْشَادُ بَعْدَ مَا وَلَدَ شَالُحَ أَرْبَعَ مِئَةٍ وَثَلَاثَ سِنِينَ، وَوَلَدَ بَيْنَ وَتَبَاتٍ.<sup>14</sup> وَعَاشَ شَالُحُ ثَلَاثِينَ سَنَةً، وَوَلَدَ غَايِرَ.<sup>15</sup> وَعَاشَ شَالُحُ بَعْدَ مَا وَلَدَ غَايِرَ أَرْبَعَ مِئَةٍ وَثَلَاثَ سِنِينَ، وَوَلَدَ بَيْنَ وَتَبَاتٍ.<sup>16</sup> وَعَاشَ غَايِرُ أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ سَنَةً، وَوَلَدَ قَالِحَ.<sup>17</sup> وَعَاشَ غَايِرُ بَعْدَ مَا وَلَدَ قَالِحَ أَرْبَعَ مِئَةٍ وَثَلَاثِينَ سَنَةً، وَوَلَدَ بَيْنَ وَتَبَاتٍ.<sup>18</sup> وَعَاشَ قَالِحُ ثَلَاثِينَ سَنَةً، وَوَلَدَ رَعُوَ.<sup>19</sup> وَعَاشَ قَالِحُ بَعْدَ مَا وَلَدَ رَعُوَ مِئَتَيْنِ وَتِسْعَ سِنِينَ، وَوَلَدَ بَيْنَ وَتَبَاتٍ.<sup>20</sup> وَعَاشَ رَعُوُ اثْنَتَيْنِ وَثَلَاثِينَ سَنَةً، وَوَلَدَ سَرُوجَ.<sup>21</sup> وَعَاشَ رَعُوُ بَعْدَ مَا وَلَدَ سَرُوجَ مِئَتَيْنِ وَتِسْعَ سِنِينَ، وَوَلَدَ بَيْنَ وَتَبَاتٍ.<sup>22</sup> وَعَاشَ سَرُوجُ ثَلَاثِينَ سَنَةً، وَوَلَدَ تَاخُورَ.<sup>23</sup> وَعَاشَ سَرُوجُ بَعْدَ مَا وَلَدَ تَاخُورَ مِئَتَيْنِ سَنَةً، وَوَلَدَ بَيْنَ وَتَبَاتٍ.<sup>24</sup> وَعَاشَ تَاخُورُ تِسْعًا وَعِشْرِينَ سَنَةً، وَوَلَدَ تَارَحَ.<sup>25</sup> وَعَاشَ تَاخُورُ بَعْدَ مَا وَلَدَ تَارَحَ مِئَةً وَتِسْعَ عَشْرَةَ سَنَةً، وَوَلَدَ بَيْنَ وَتَبَاتٍ.<sup>26</sup> وَعَاشَ تَارَحُ سَبْعِينَ سَنَةً، وَوَلَدَ أَبْرَامَ وَتَاخُورَ وَهَارَانَ.<sup>27</sup> وَهَذِهِ مَوَالِيدُ تَارَحَ، وَلَدَ تَارَحُ أَبْرَامَ وَتَاخُورَ وَهَارَانَ. وَوَلَدَ هَارَانُ لُوطًا.<sup>28</sup> وَمَاتَ هَارَانُ قَبْلَ تَارَحَ أَبِيهِ فِي أَرْضِ مِيلَادِهِ فِي أَوْرُ الْكِلدَانِيِّينَ.<sup>29</sup> وَاتَّخَذَ أَبْرَامُ وَتَاخُورُ لَهُمَا امْرَأَتَيْنِ، اسْمُ امْرَأَةِ أَبْرَامَ سَارَايَ، وَاسْمُ امْرَأَةِ تَاخُورَ مِلْكَةُ يَنْثُ

<sup>1</sup>Es hatte aber alle Welt einerlei Zunge und Sprache.<sup>2</sup>Da sie nun zogen gen Morgen, fanden sie ein ebenes Land im Lande Sinear, und wohnten daselbst.<sup>3</sup>Und sie sprachen untereinander: Wohlauf, laß uns Ziegel streichen und brennen! und nahmen Ziegel zu Stein und Erdharz zu Kalk<sup>4</sup> und sprachen: Wohlauf, laßt uns eine Stadt und einen Turm bauen, des Spitze bis an den Himmel reiche, daß wir uns einen Namen machen! denn wir werden sonst zerstreut in alle Länder.<sup>5</sup>Da fuhr der HERR hernieder, daß er sähe die Stadt und den Turm, die die Menschenkinder bauten.<sup>6</sup>Und der HERR sprach: Siehe, es ist einerlei Volk und einerlei Sprache unter ihnen allen, und haben das angefangen zu tun; sie werden nicht ablassen von allem, was sie sich vorgenommen haben zu tun.<sup>7</sup>Wohlauf, laßt uns herniederfahren und ihre Sprache daselbst verwirren, daß keiner des andern Sprache verstehe!<sup>8</sup>Also zerstreute sie der HERR von dort alle Länder, daß sie mußten aufhören die Stadt zu bauen.<sup>9</sup>Daher heißt ihr Name Babel, daß der HERR daselbst verwirrt hatte aller Länder Sprache und sie zerstreut von dort in alle Länder.<sup>10</sup>Dies sind die Geschlechter Sems: Sem war hundert Jahre alt und zeugte Arphachsad, zwei Jahre nach der Sintflut,<sup>11</sup> und lebte darnach fünfhundert Jahre und zeugte Söhne und Töchter.<sup>12</sup>Arphachsad war fünfunddreißig Jahre alt und zeugte Salah<sup>13</sup> und lebte darnach vierhundertunddrei Jahre und zeugte Söhne und Töchter.<sup>14</sup>Salah war dreißig Jahre alt und zeugte Eber<sup>15</sup> und lebte darnach vierhundertunddrei Jahre und zeugte Söhne und Töchter.<sup>16</sup>Eber war

هَارَانَ، أَبِي مَلَكَةَ وَأَبِي يِسْكَةَ.<sup>30</sup> وَكَانَتْ سَارَايُ عَاقِرًا  
لَيْسَ لَهَا وَلَدٌ.<sup>31</sup> وَأَخَذَ تَارُحُ ابْنَتَهُ، وَلُوطًا بَنَ هَارَانَ  
ابْنَيْنِ، وَسَارَايُ كَتَبَتْهُ امْرَأَةً أَبِرَامَ ابْنِهِ، فَخَرَجُوا مَعًا  
مِنْ أَوْرُ الْكِلْدَانِيِّينَ لِيَذْهَبُوا إِلَى أَرْضِ كَنْعَانَ. فَأَتُوا إِلَى  
خَارَانَ وَأَقَامُوا هُنَاكَ.<sup>32</sup> وَكَانَتْ أَيَّامُ تَارُحَ مِئَتَيْنِ وَخَمْسَ  
سِنِينَ. وَمَاتَ تَارُحُ فِي خَارَانَ.

vierunddreißig Jahre alt und zeugte Peleg<sup>17</sup> und lebte darnach vierhundertunddreißig Jahre und zeugte Söhne und Töchter.<sup>18</sup> Peleg war dreißig Jahre alt und zeugte Regu<sup>19</sup> und lebte darnach zweihundertundneun Jahre und zeugte Söhne und Töchter.<sup>20</sup> Regu war zweiunddreißig Jahre alt und zeugte Serug<sup>21</sup> und lebte darnach zweihundertundsieben Jahre und zeugte Söhne und Töchter.<sup>22</sup> Serug war dreißig Jahre alt und zeugte Nahor<sup>23</sup> und lebte darnach zweihundert Jahre und zeugte Söhne und Töchter.<sup>24</sup> Nahor war neunundzwanzig Jahre alt und zeugte Tharah<sup>25</sup> und lebte darnach hundertundneunzehn Jahre und zeugte Söhne und Töchter.<sup>26</sup> Tharah war siebzig Jahre alt und zeugte Abram, Nahor und Haran.<sup>27</sup> Dies sind die Geschlechter Tharahs: Tharah zeugte Abram, Nahor und Haran. Aber Haran zeugte Lot.<sup>28</sup> Haran aber starb vor seinem Vater Tharah in seinem Vaterlande zu Ur in Chaldäa.<sup>29</sup> Da nahmen Abram und Nahor Weiber. Abrams Weib hieß Sarai, und Nahors Weib Milka, Harans Tochter, der ein Vater war der Milka und der Jiska.<sup>30</sup> Aber Sarai war unfruchtbar und hatte kein Kind.<sup>31</sup> Da nahm Tharah seinen Sohn Abram und Lot, seines Sohnes Harans Sohn, und seine Schwiegertochter Sarai, seines Sohnes Abrams Weib, und führte sie aus Ur in Chaldäa, daß er ins Land Kanaan zöge; und sie kamen gen Haran und wohnten daselbst.<sup>32</sup> Und Tharah war zweihundertundfünf Jahre alt und starb in Haran.